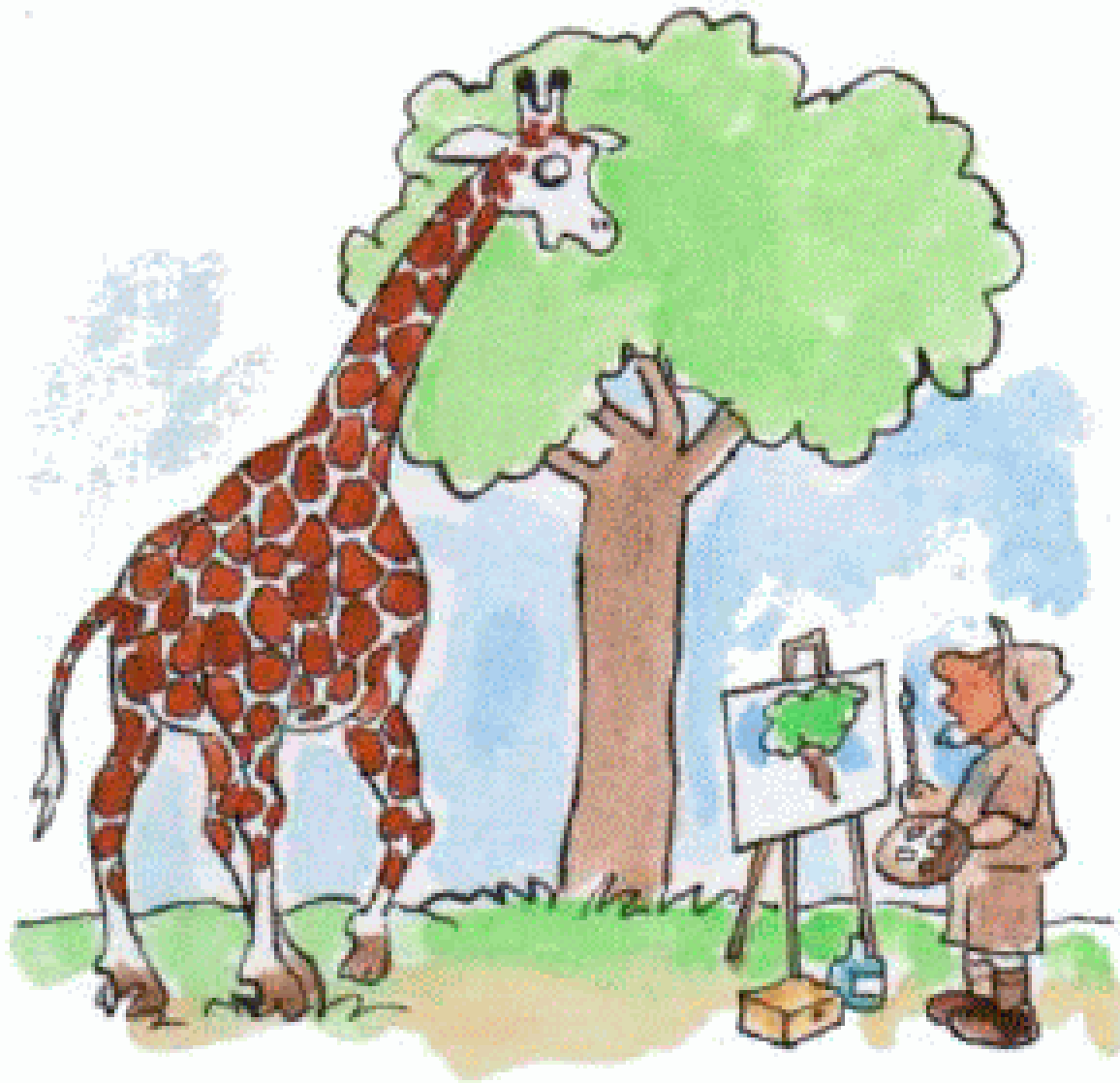

הג'ירף אקיטי והצייר

בוקר אחד, כשאקיטי הגיע לעץ האהוב עליו, בעל העלים העסיסיים, ראתה צייר שצייר את העץ. הוא נראה לה עצוב מאוד. "בוקר טוב" אמר אקיטי "מדוע אתה עצוב כל כך?"

"באתי הנה כדי לצייר חיות" אמר האיש באנחה גדולה "אך הן בורחות תמיד ואינני יכול לגמור את הציורים. עכשיו לא נשאר לי אלא לצייר צמחים."

"אל דאגה" אמר אקיטי "אני מכיר את כולם. אבקש מהם שיבואו אליך."

לחזיר בר לא היה אכפת "כל עוד לא יעשה
אותי מכוער מאוד!" אמר. הצייר שם פרח
מאחורי אוזנו של החזיר. "זה נראה יפה"
אמר והתחיל לצייר.
החזיר עמד בשקט הרבה זמן אבל אחרי
זמן מה התחיל להתלונן "אנא, גמור מהר.
רגליי כבר כואבות."
אבל לא זז עד שהציור לא היה מוכן.

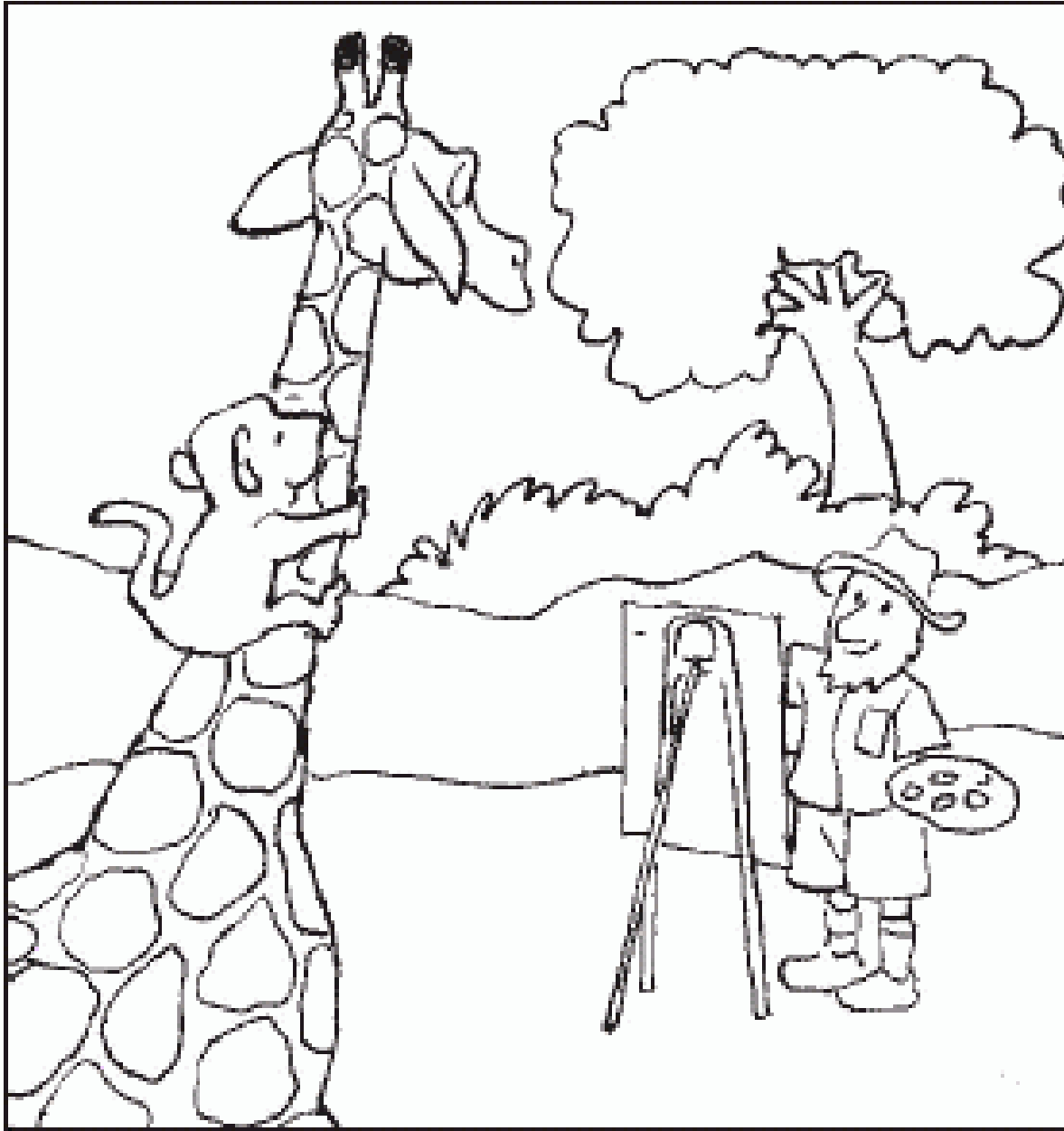
גם היען היה מוכן. "רק אל תצייר את צווארי
דק מדי" הזהיר כשניפח את נוצותיו.
"אז שים את זה על הצוואר" אמר הצייר
ונתן לו זר של פרחים. "זה מצוין!" אמר
והתחיל לעבוד.
היען הרגיש יפה במיוחד ועמד בשקט גמור.

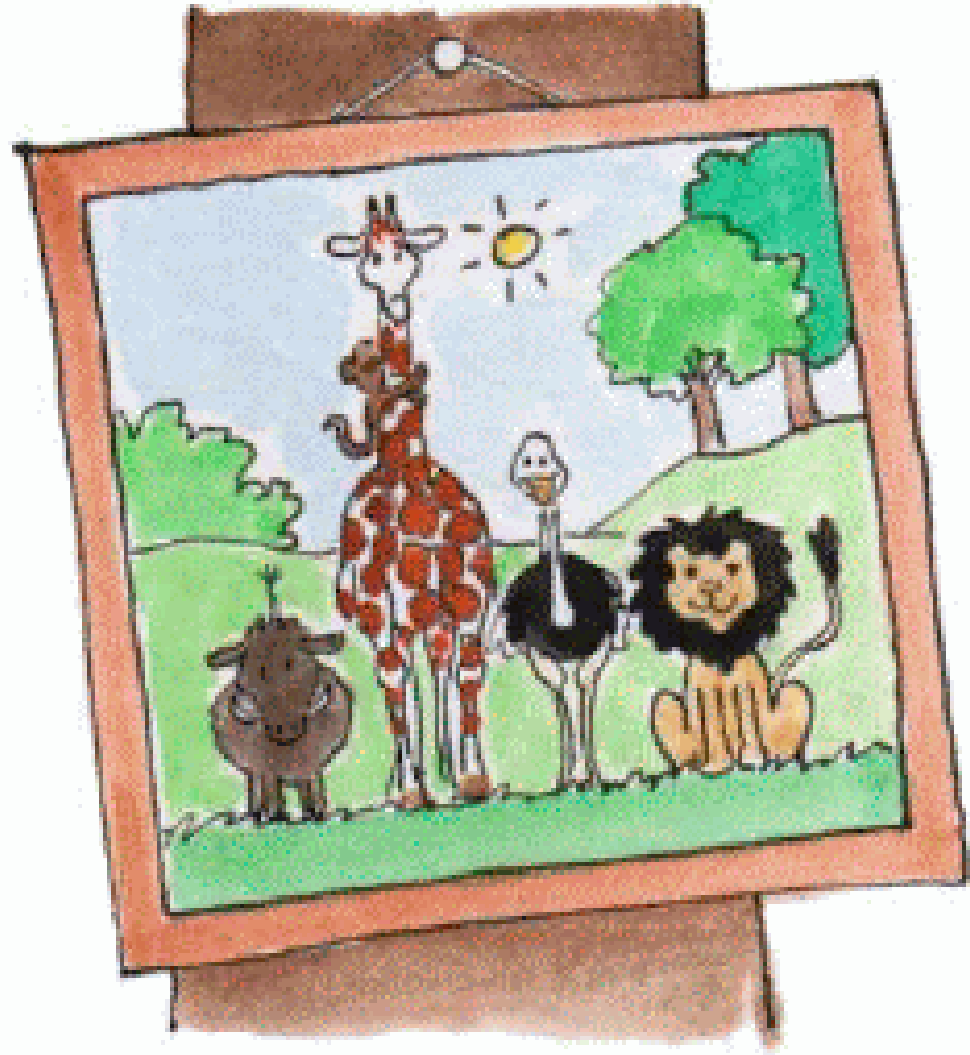
האריה לא התלהב מהרעיון. "אני מקווה שזה לא יקח יותר מדי זמן" נהם "לפני יום עבודה שלם."

"אצייר מהר כמה שרק אוכל" ענה הצייר בעצבנות "שב-נא ליד השיח וסובב קצת את ראשך."

אחרי זמן מה האריה נעשה רעב ובטנו התחילה לרעום מה שגרם לצייר למהר. ואמנם הוא גמר מהר את הציור.

אקיטי והקוף בבון עמדו יחד לציור. "תוכל
לשבת על גבי ולהחזיק בצוואר" אמר אקיטי
ואז תהיה גבוה כמעט כמוני."
הצייר שמח מאוד עם ציוריו "אצייר עוד
תמונה אחת שלך" הציע "ותוכל לשמור
אותה לעצמך."

ואחר הצהריים הצייר צייר את כל החיות
ביחד.

הציור היה כה יפה שהן החליטו לתלות
אותו על עץ, כדי שכל המבקרים יוכלו
לראותו.